

Oborscy

Mazowiecka rodzina rycerska, wywodząca się z rodu Pierzchałów z Turowic, leżących w ziemi czerskiej. W roku 1399 Pierzchałowie dokonali podziału ziem leżących nad Wisłą, wskutek czego Stanisławowi Pierzchale przypadła część leżąca na północy, na krawędzi wiślanej skarpy, zwana Oborami. Od miejscowości tej wziętą nazwę wywodzący się od właściciela ród, którego przedstawiciele podpisywali się początkowo „z Obór”, a z czasem, od XV wieku przybrali przydomek Oborscy, który stał się ich nazwiskiem.

W XVI wieku Oborscy, po włączeniu Mazowsza do Korony, dostąpili wielu zaszczytów, zajmując starostwo piaseczyńskie i kasztelanie w Wyszogrodzie i Liwiu. W ziemi liwskiej zakładali miasta m.in. Kozłów, przyjmując zgodnie z ówczesnym zwyczajem nazwiska od posiadanych ziem.

Na terenie obecnej gminy Konstancin-Jeziorna w posiadaniu Oborskich znajdowały się ziemie od Skolimowa wzdłuż rzeki Jezioroki, aż do Wisły, powiększone w XVI wieku o ziemię chabdzińską (obecnie Habdzin, Habdzinek, Ciszycza i Opacz) aż po Gassy i okolice obecnej wsi Parcela. Z czasem wykształcił się zwyczaj, iż najstarszy z rodu syn obejmował dwór w Oborach, zaś drugi z dziedziczących dwór w położonych wówczas nieopodal Czernidłach.

W roku 1637 Jan Oborski sprzedał swą część ziem wraz z Oborami hetmanowi wielkiemu koronnemu Stanisławowi Koniecpolskiemu, przenosząc się następnie do ziemi liwskiej, którą reprezentował jako poseł na sejm. W roku 1643 jego brat Jakub podążył w jego ślady sprzedając Stanisławowi Koniecpolskiemu dwór w Czernidłach, kończąc w ten sposób historię Oborskich na tych ziemiach. Mimo tego, jeszcze przez stulecie przedstawiciele rodziny podpisywali się „Oborscy z Obór”.

Źródła:

AGAD

Archiwum Wielopolskich i Potulickich z Obór (Obory)

Oprac: Paweł Komosa